

Малкиятъ гжсаръ.

Слънце вечъ се скрива,
Деньтъ си отива,
Мѣсецъ ще изгрей.

Край води пѣнливи,
Надъ клонки шумливи,
Славей пѣсень пѣй.

Тамъ гжсарче живо,
Момченце игриво
С' прѣчка въвъ ржѣ,
Кара стадо бѣло,
Крѣсливо, дебело,
Къмъ мило селце...

Кара го и пѣе,
И силно се смѣе
С' буенъ, дѣтски гласъ:
„Пасохте трѣвица,
Кжпахте се всинца,
Кжпахъ се и азъ!

Пъкъ сега, сестрички,
Дома хайде всички,
Зрънца ще ви дамъ!

Вий сте птици гойни,
А че сте доволни,
Туй отдавна знамъ...

Чичо Свѣтлю.